

Arrest

nr. 254 741 van 20 mei 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 handelend in eigen naam
 2. X
 handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig
 kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
 Italiëlei 213/15
 2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X in eigen naam, en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die beiden verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn, op 1 maart 2021 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 18 januari 2021 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (twee bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 4 april 2019 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 18 januari 2021 onontvankelijk verklaard.

1.2. Op diezelfde dag werd ten aanzien van eerste verzoeker tevens beslist tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...)

De heer, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: A., K.

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

° Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum

(...)"

1.3. Op 18 januari 2021 werd ook ten aanzien van tweede verzoekster beslist tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...)

De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam, voornaam: G., D. K.

[...]

+ het minderjarig kind: G., A., [...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

c Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren een enig middel aan, dat zij uiteenzetten als volgt:

“Enig middel: schending van artikel 8 van het EVRM, schending van de artikelen 7 en 74/13 van de vreemdelingenwet en schending van de materiële motiveringsverplichting

-De bestreden beslissing bepaalt dat

“het hevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van (geen melding van artikel) artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1°...verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum. ”

-Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet stelt dat de verwerende partij bij het nemen van elke beslissing tot verwijdering rekening dient te houden met specifieke persoonlijke omstandigheden.

Art. 74/13 VW. stelt de objectieve verplichting in om rekening te houden met de in dit artikel vermelde omstandigheden, gezien het hier om een verplichting gaat die de wet oplegt en dit ter omzetting van art. 5 van de terugkeerrichtlijn 2008/115/EG:

“bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijnen houden de lidstaten rekening met:

- a) het belang van het kind;*
- b) het familie - en gezinsleven;*
- c) de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, en eerbiedigen zij het beginsel van non - refoulement. ”*

Echter staat in de bestreden beslissing hierover helemaal niets te lezen.

Verzoekers hebben een gemeenschappelijke dochter met wie ze een gezinsleven vormen. De dochter is in België geboren, gaat hiernaar school, heeft geen banden met enig ander land, ook niet met het land waar haar ouders vandaan komen.

Het bovenvermeld artikel wordt zelfs niet vermeld in de bestreden beslissing.

Er werd geen rekening gehouden met de gezinssituatie van verzoekers en hun minderjarige dochter. De motiveringsplicht is geschonden. De bestreden beslissing schendt artikel 74/13 Vw.

-Het gegeven dat verzoekers geen gezinsleven kunnen hebben in Nepal maar enkel in België is een essentieel gegeven, waar geen rekening mee werd gehouden in de bestreden beslissing. Er werd geen rekening gehouden met de gemeenschappelijke dochter die hier geboren is en hier schoolloopt. De verwerende partij heeft het belang van het gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM niet overwogen. De modus operandi van de Dienst Vreemdelingenzaken is in strijd met het EVRM. De DVZ heeft een disproportionele beslissing genomen en het voordeel dat de verwerende partij uit de bestreden beslissing haalt is buiten elke redelijke en evenwichtige verhouding en in het nadeel van verzoekers.

Gelet op dit alles is er sprake van een kennelijk disproportionele en kennelijk onredelijke beslissing, dewelke in strijd is met de bepalingen en de geest van artikel 8 EVRM.

-Er wordt tevens geen rekening gehouden met de pandemic die over heel de wereld heerst. Vóór de bestreden beslissing werd genomen heeft de Wereldgezondheidsorganisatie meegedeeld dat Covid-19 een pandemie is.

Verwerende partij kon onmogelijke redelijkerwijs tot de bestreden beslissing komen minstens had moeten en kunnen voorzien dat de uitvoering van de bestreden beslissing naar Nepal wiens medisch verzorgingssysteem zwaar onder druk staat en zonder de toegang tot een vaccin tegen Covid-19 niet mogelijk zou zijn zonder schending van het non-refoulementbeginsel.

Uit de tekst van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende geen enkele overweging ter zake heeft gemaakt.

-Om deze redenen, heeft verwerende partij een kennelijk onredelijke en kennelijk onzorgvuldige disproportionele beslissing genomen. De bestreden beslissing maakt tevens een schending van artikelen 74/13 Vw en 8 EVRM uit."

3.2. Verzoekers voeren aan dat de bestreden bevelen geen rekening houden met het feit dat zij enkel in België een gezinsleven kunnen hebben en dit niet kunnen verderzetten in Nepal. Daarenboven zou verweerder hebben nagelaten om rekening te houden met het feit dat verzoekers een minderjarige dochter hebben die alhier naar school gaat en geen banden heeft met Nepal. Zij voeren de schending aan van artikel 8 van het EVRM en van artikel 73/14 van de vreemdelingenwet.

In de eerste plaats dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op te merken dat de bestreden bevelen niet tot gevolg hebben dat de leden van het gezin van elkaar gescheiden worden. De bestreden beslissingen hebben betrekking op alle leden van het gezin. Verzoekers tonen niet aan dat zij andere familieleden hebben die verblijven op het grondgebied en met wie zij een gezinsleven onderhouden in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Waar verzoekers betogen dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de belangen van hun minderjarige dochter, dient de Raad op te merken dat de bestreden bevelen werden afgegeven tezelfdertijd als de beslissing waarbij hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard. In deze beslissing werd wel degelijk rekening gehouden met de situatie van verzoekers' gezinssituatie en hun minderjarige dochter. Uit de feitelijke omstandigheden van de zaak blijkt duidelijk dat dezelfde overwegingen ook voorafgaan aan de bevelen, die door dezelfde ambtenaar op dezelfde datum werden genomen. Verzoekers lichten ook niet *in concreto* toe in welke mate deze overwegingen te kort zouden schieten ten aanzien van de bevelen om het grondgebied te verlaten. De beslissing tot weigering van verblijf impliceert immers eveneens dat verzoekers dienen terug te keren naar het land van herkomst, zodat de bevelen om het grondgebied te verlaten daar slechts het logische gevolg van is. Verzoekers tonen het tegendeel niet aan.

3.3. In een tweede middelonderdeel voeren verzoekers aan dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met de wereldwijde coronapandemie. Zij betogen dat het Nepalees medische verzorgingssysteem zwaar onder druk staat en dat het zonder toegang tot een vaccin tegen het coronavirus niet mogelijk is om verzoekers terug te sturen zonder schending van het non-refoulementbeginsel. In de eerste plaats dient de Raad op te merken dat verzoekers geen objectieve stukken voorleggen ter ondersteuning van hun betoog. Daarenboven tonen zij niet aan dat zij een kwetsbaar profiel hebben en derhalve niet kunnen reizen. Met hun betoog maken verzoekers niet aannemelijk dat de bestreden beslissingen kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zijn.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT